

28-03-2011
VARME
4/0920-0101-0103
/AMA

Energitilsynets møde den 28. marts 2011

Odense Kraftvarmeværk A/S - genoptagelse af sagsbehandling af klage vedrørende kompensationsbetaling mv.

ENERGITILSYNET
sekretariatsbetjener af
KONKURRENCE- OG
FORBRUGERSTYRELSEN
Centrene for Energi

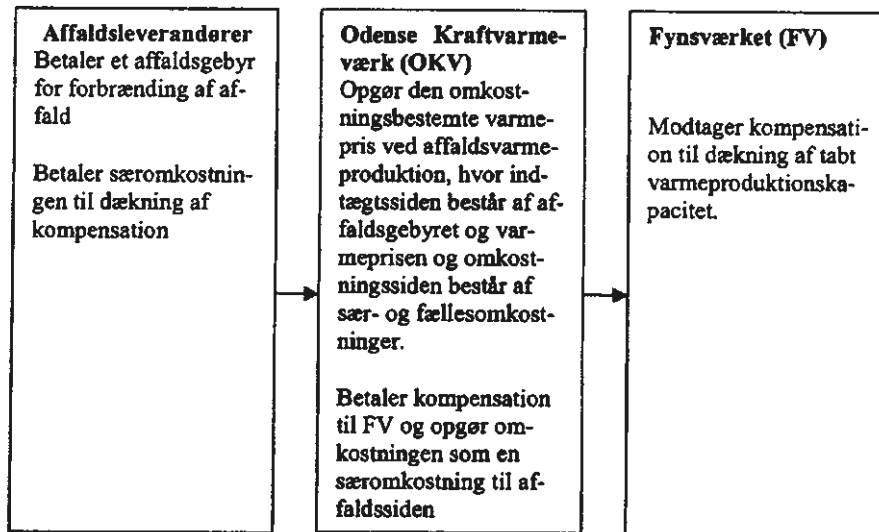
Resumé

1. Denne sag drejer sig om fastlæggelsen af størrelsen og varigheden af en kompensation fra affaldsleverandører til et kraftvarmeværk for opførelsen af et affaldsforbrændingsanlæg. En kompensation var et vilkår for at etablere affaldsforbrændingsanlægget. Sagen forelægges for Energitilsynet – både fordi den må betragtes som principiel, men også fordi, der er tale om en sag, hvor Energiklagenævnet har hjemvist en tidligere afgørelse fra Energitilsynet.
2. Odense Kommune og affaldsleverandørerne ønskede i 1993 at etablere et affaldsforbrændingsanlæg til håndtering af kommunens (samt 14 andre kommuners) affald. Det ville være billigt for affaldsleverandørerne at etablere et affaldsforbrændingsanlæg ved Fynsværket (dengang Odense Fynsværket I/S), da de derved kunne udnytte eksisterende anlæg samt ekspertise.
3. Fynsværket havde imidlertid rigelig kapacitet til at forsyne varmekunderne med varmt vand, og etableringen af affaldsforbrændingsanlægget ville indebære et mindre salg af varmt vand og derved mistede indtjeningmuligheder for Fynsværket. Ved kommunens planlægning blev det derfor besluttet at etablere et affaldsforbrændingsanlæg ved Fynsværket under forudsætning af, at det ikke måtte medføre en forhøjelse af Fynsværkets salgspriser for el og varme. Affaldsleverandørerne skulle altså betale kompensation til Fynsværket.
4. Den første affaldskontrakt blev indgået mellem parterne i 1993 og en ny blev indgået i 1998 i forbindelse med en udvidelse af anlægget. Affaldsleverandørerne har på baggrund af forudsætningerne for etablering af anlægget i hele perioden betalt en kompensation til Fynsværket opkrævet via Odense Kraftvarmeværk, som i 2000 blev udskilt af Fynsværket I/S. Denne kompensationsbetaling skal dække det tab, som

Fynsværket har ved ikke at kunne udnytte sin varmeproduktionskapacitet fuldt ud. Parterne har ønsket at genforhandle aftalen, men har ikke kunnet blive enige om størrelsen af kompensationen. Affaldsleverandørerne påklagede derfor sagen til Energitilsynet.

5. Energitilsynet traf afgørelse i sagen den 18. november 2004 om, at "betaling af kompensation ikke var en indregningsberettiget omkostning for Odense Kraftvarmeværk og derfor ikke i overensstemmelse med elforsyningslovens § 75, stk. 3 og varmforsyningslovens § 20". Afgørelsen blev af Odense Kraftvarmeværk og Fynsværket indbragt for Energiklagenævnet.
6. Ved afgørelse af 28. marts 2006 ophævede Energiklagenævnet Energitilsynets afgørelse og hjemviste sagen. Nævnets fandt, at det tilkommer Energitilsynet at fastlægge, i hvilken periode det ikke vil være urimeligt at opkræve kompensationsbetalingen. Nævnet fandt tilsvarende, at Energitilsynet bør afgøre, om størrelsen af kompensationsbetalingen er udtryk for en nødvendig omkostning.
7. Affaldsleverandørerne og Odense Kraftvarmeværk har efterfølgende forsøgt at indgå forlig i sagen, som derved har været stillet i bero hos Energitilsynet. Det lykkedes imidlertid ikke at opnå enighed, og affaldsleverandørerne har derfor ved brev af 10. marts 2008 bedt Energitilsynet om at fortsætte sagsbehandlingen med deres klage over betaling af kompensation til Odense Kraftvarmeværk.
8. Energitilsynet skal derfor på Energiklagenævnets foranledning fastsætte størrelsen af kompensationsbetalingen og den periode, hvori beløbet skal betales.
9. Da elmarkedet er blevet liberaliseret efter parternes aftaleindgåelse, finder sekretariatet ikke, at der i kompensationens størrelse kan indgå et hensyn til værkets elpriser (værket producerer ikke et forsyningspligtprodukt). Kompensationen vedrører herefter alene værkets varmepriser. Kompensationen skal således dække de øgede enhedsomkostninger hos Fynsværket. Sekretariatet har opstillet en model med principperne for en opgørelse heraf.
10. For at Energitilsynet kan vurdere spørgsmålet har sekretariatet derfor lagt til grund, at når sagen er hjemvist fra Energiklagenævnet til behandling, så skyldes det, at kompensationsbeløbet (dækning af tabt varmeproduktionskapacitet), som udbetales af Odense Kraftvarmeværk til Fynsværket i Odense Kraftvarmeværks opgørelse af omkostninger må betragtes som en særømkostning for affaldssiden, som derfor skal fratrækkes inden fordeling af fællesomkostninger mellem affalds- og varmesiden.

Illustration af kompensationsbetalingen

11. Sagen indebærer derfor for det første en opgørelse af særømkostningen til betaling af kompensation, så omkostningen ikke fordeles til varmesiden og varmesidens omkostninger dermed kan opgøres korrekt.
12. Ud fra en afvejning af dels hensynet til en virksomheds berettigede forventning om at kunne udnytte den kapacitet virksomheden etableres med, og som er godkendt af myndighederne, dels hensynet til at rammebetingelserne for virksomhedsdrift i energisektoren jævnligt ændres, er det sekretariatets vurdering, at en kompensationsbetaling opgjort på baggrund af forholdet mellem faste omkostninger og varmeproduktion i GJ ved situationer med og uden et affaldsforbrændingsanlæg må betragtes som rimelig og dermed være en nødvendig omkostning.
13. Om særømkostningen opkræves hos affaldsleverandørerne og på hvilken måde ligger udenfor Energitilsynets kompetence. Energitilsynet kan alene tage stilling til, at omkostningen ikke indregnes i Odense kraftvarmeværks varmeprisopgørelse.
14. Sagen indebærer for det andet en fastlæggelse af, for hvilken periode betaling af kompensation må betragtes som en nødvendig omkostning.
15. Da værkets faste omkostninger, herunder afskrivninger, indgår i beregningen af omkostninger til tabt varmeproduktionskapacitet, har sekretariatet fundet, at afskrivningsperioden er relevant.

16. Sekretariatet vurderer på den baggrund, at den periode, som Fynsværket - på tidspunktet for etablering af Odense Kraftvarmeværk - kunne have en berettiget forventning om at kunne afskrive anlægget i skønsmæssigt må sættes til 20 år fra idriftsættelse af affaldsforbrændingsanlægget. Baggrunden herfor er en skønsmæssig vurdering, hvor hensynet til afskrivningsbekendtgørelsens krav om afskrivningsperioder på 5 – 30 år, vejledning fra "Projektbekendtgørelsen" og de samfundsøkonomiske beregninger og sagens fakta er inddraget.
17. Endelig har der i sagen været spørgsmål om sagsparter, om afgørelsens rækkevidde og om overførsel af rettigheder. Disse spørgsmål er afklaret i den sidste del af notatet.

Afgørelse

18. Energitilsynet traf på baggrund af vedlagte sagsfremstilling og vurdering *afgørelse* om:

- at kompensationsbetalingen er udtryk for de omkostninger Fynsværket har haft som følge af tabt varmekapacitetsudnyttelse, på grund af etablering af Odense Kraftvarmeværk.
- at kompensationsbetaling fra Odense Kraftvarmeværk til Fynsværket er en særomkostning, som fordeles til affaldssiden før fællesomkostningerne opgøres og fordeles mellem affalds- og varmesiden, hvorefter den omkostningsbestemte varmepris beregnes, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 1, jf. elforsyningslovens § 75, stk. 3.
- at compensationens størrelse pr. GJ opgøres som forskellen i bidraget til dækning af de faste omkostninger per produceret enhed på Fynsværket ved varmeproduktion med og uden et affaldsforbrændingsanlæg:

Før lukning af blok 3

Kompensation per GJ =

Faste omk. ved varmeproduktion (blok 3 og 7)

Varmeproduktion i GJ på Fynsværket med affaldsforbrændingsanlæg

fratrullet

Faste omk. ved varmeproduktion (blok 3 og 7)

Varmeproduktion i GJ på Fynsværket uden et affaldsforbrændingsanlæg

Efter lukning af blok 3:

Kompensation per GJ=

Faste omkostninger ved varmeproduktion (blok 7)

Varmeproduktion i GJ på Fynsværket med affaldsforbrændingsanlæg

fratrullet

Faste omkostninger ved varmeproduktion (blok 7)

Varmeproduktion i GJ på Fynsværket uden et affaldsforbrændingsanlæg

- at omkostninger til tabt varmeproduktionskapacitet svarende til kompensationsbetalingen i en periode på 20 år fra idriftsættelse af Odense Kraftvarmeværk skal betragtes som en nødvendig omkostning og derfor fratrækkes de samlede omkostninger på Odense Kraftvarmeværk og tillægges affaldssiden som særømkostning før fællesomkostningerne på anlægget fordeles, jf. elforsyningslovens § 75, stk. 3, og varmeforsyningslovens § 20, stk. 1.

19. Det indstilles, at Energitilsynet på baggrund af vedlagte sagsfremstilling og vurdering *tilkendegiver*:

- at Odense Kraftvarmeværk i *varmevirksomhedens varmepriserestvisning* til Energitilsynet *viser*, at kompensationsbetalingen indgår i virksomhedens samlede omkostninger, men fratrækkes som en særømkostning til affaldssiden og derfor ikke dækkes af varmeprisen.

Sagsfremstilling

20. Odense Kommune/affaldsleverandørerne (AL) ønskede i 1993 at etablere et affaldsforbrændingsanlæg til håndtering af kommunens (samt 14 andre kommuners) affald. Det ville være billigst for affaldsleverandørerne at etablere et affaldsforbrændingsanlæg ved Fynsværket (dengang Odense Fynsværket I/S), da de derved kunne udnytte eksisterende anlæg samt ekspertise.
21. Fynsværket havde imidlertid rigelig kapacitet til at dække behovet for produktion af varme (blok 3 sat i drift i 1974 og blok 7 i 1993). Ved kommunens planlægning blev det på den baggrund bestemt at etablere et affaldsforbrændingsanlæg ved Fynsværket som i sig selv ville forøge overskudskapaciteten i varmeproduktionen under forudsætning af, at det ikke måtte medføre en forhøjelse af Fynsværkets salgspriser for el og varme.
22. Affaldsforbrændingsanlægget blev sat i drift i 1996 i regi af Fynsværket I/S og udvidet i 1998. I 2000 blev affaldsforbrændingsanlægget udskilt, som Odense Kraftvarmeværk A/S (OKV). Fynsværket I/S bliver herefter til to selvstændige virksomheder: Odense Kraftvarmeværk A/S og Fynsværket A/S (FV). Den omhandlede kompensationen er i forløbet blevet opkrævet af Odense Kraftvarmeværk A/S af leverandørerne af affald på vegne af Fynsværket A/S.
23. Ejerskabet til Odense Kraftvarmeværk A/S er i perioden skiftet fra Elsam-koncernen til DONG og senest per 1. januar 2011 til Vattenfall. Det bemærkes også, at Vattenfall fra 1. juli 2006 overtog Fynsværket A/S fra Elsam.
24. OKV og FV afsætter begge hovedparten af deres varme til Fjernvarme Fyn, derudover afsætter de hver især til andre varmeaftagere.
25. Den første affaldsleverancekontrakt mellem parterne blev indgået i 1993. Den nugældende aftale blev indgået i 2004 med økonomisk virkning fra 1. januar 2001. Aftalen udløber den 31. december 2015.
26. Disse aftaler indeholder ikke eksplicite bestemmelser om betaling af kompensationen, idet kompensationsbetalingen fremgår af tillæg til affaldsleverancekontrakterne. Kompensationsbetalingen har efter det oplyste været indregnet i affaldspriserne i perioden, jf. senere.
27. I affaldsleveranceaftalen af juni 2004 blev der indsat en bestemmelse om, at AL skulle fortsætte med at betale kompensationsbetaling men med forbehold for Energitilsynets/Energiklagenævnets afgørelse i nærværende sag.

28. AL klagede den 21. november 2003 til Energitilsynet over, at affaldsleverandørerne ved leverancer af affald til OKV skulle betale en særlig kompensation for tabt dækningsbidrag ved flytning af varmeproduktionen fra FV til OKV. Energitilsynet fandt i sin afgørelse af 25. oktober 2004, at OKV ikke kunne indregne omkostninger til kompensation i hverken varmeprisen eller i elprisen – idet kompensationen efter Energitilsynets opfattelse ikke var udtryk for en reel produktionsomkostning. OKV kunne således ikke omkostningsføre udgifter til kompensationsbetaling og heller ikke overføre kompensation til FV. Energitilsynets afgørelse omhandlede ikke fastsættelse af prisen på affaldssiden.
29. Energitilsynets afgørelse blev af OKV/FV påklaget til Energiklagenævnet. Energiklagenævnet ophævede ved sin afgørelse af 28. marts 2006 Energitilsynets afgørelse, jf. bilag 1. Nævnet fandt, at en kompensation fra OKV til FV var en indregningsberettiget omkostning for OKV både efter elforsyningsloven og efter varmforsyningsloven, fordi en kompensation havde været en klar forudsætning for alle involverede parter inklusive affaldsleverandørerne som et vilkår for etablering af OKV. Kompensationen var imidlertid en særømkostning for affaldssiden. Sagen blev hjemvist, og nævnet fandt, at Energitilsynet skulle træffe afgørelse om:
30. Hvilken periode, det ikke ville være urimeligt at opkræve kompensationen.
31. Den størrelse af kompensationen, som kunne være udtryk for en nødvendig omkostning.
32. Parterne har efter Energiklagenævnets afgørelse af 28. marts 2006 søgt at indgå forlig i sagen. Dette er imidlertid ikke lykkedes. Affaldsleverandørerne har derfor ved brev af 10. marts 2008 bedt Energitilsynet om at fortsætte sagsbehandlingen med deres klage over kompensationsbetalingen til OKV/FV.
33. Energitilsynet skal derfor på Energiklagenævnets foranledning fastsætte størrelse af og perioden for betaling af kompensationen.
34. Sagens parter er affaldsleverandørerne (AL) repræsenteret ved Focus advokaterne og Odense Kraftvarmeværk (OKV) er sammen med Fynsværket/ Vattenfall repræsenteret ved Bech- Bruun. Parterne har afgivet følgende sagsindlæg i sagen, jf. nedenfor.

Affaldsleverandørernes (AL's) hovedsynspunkter

35. AL har afgivet indlæg af 10. marts 2008 (bilag 2), af 25. februar 2009 (bilag 3) og 26. marts 2010 (bilag 4) i sagen. AL' hovedanbringender er anført i det følgende.

36. AL finder ikke, at kompensationsbetalingen fra og med 1998 er udtryk for en nødvendig omkostning. Derfor skal kompensationsbetalingen fra og med 1998 fastsættes til kr.0 subsidiært et af Energitilsynet fastsat lavere beløb end det, der er opkrævet til dato.
37. AL finder, at forudsætningerne for etablering af OKV indebærer, at det er priserne overfor forbrugeren, der ikke må stige, som følge af etablering af OKV. AL har opstillet en række prisseksempler, som viser, at overflytning af produktionen til OKV med det mistede salg for FV ikke er fordyrende for forbrugeren.
38. Ydermere finder AL ikke, at kompensationsbetalingen er korrekt beregnet, og formlen for den halve kraftvarmefordel ikke nødvendigvis er den rigtige metode til beregning af compensationen.
39. AL finder, at betaling af compensationen skal dække de færre indtægter, som FV får til dækning afskrivningen af anlæg. Al oplyser, at FV i regnskab for 1999 har oplyst, at afskrivninger foretages over 15 år. AL finder derfor ikke, at kompensationsbetalingen kan opkræves fra og med 2008.
40. Mere subsidiært gøres gældende, at kompensationsbetalingen ikke kan udstrækkes til efter den 31.12.2009, hvor blok 3 blev lukket.
41. AL finder, at når Energiklagenævnet kun nævner varmepriser og ikke tillige elpriser, skyldes det, at elsektoren i mellemtiden var blevet liberaliseret. Forudsætningen om ikke fordyrende priser er herefter afgrænset til kun at vedrøre varmepriserne.
42. Endelig finder AL, at det må være en fejl, at Vattenfall optræder som part i sagen.

Odense Kraftvarmeværks (OKV'S) hovedsynspunkter

43. OKV har afgivet indlæg 29. september 2008 (bilag 5), 7. oktober 2009 (bilag 6) og 3. maj 2010 (bilag 7). OKV's hovedanbringender er anført i det følgende.
44. OKV gør principalt gældende, at en kompensationsbetaling opgjort på grundlag af det mistede bidrag til dækning af Fynsværkets faste omkostninger og den mistede halve kraftvarmefordel, er udtryk for en nødvendig omkostning.
45. Subsidiært gøres det gældende, at den kompensationsbetaling, som FV modtager – opgjort på grundlag af den halve kraftvarmefordel – er udtryk for en nødvendig omkostning.

46. OKV finder tillige, at det ikke vil være urimeligt at opkræve kompensationen for den manglende kapacitetsudnyttelse indtil enten OKV eller FV blok 7 tages ud af drift subsidiært indtil den 31. december 2015.
47. OKV anfører, at overflytning af varmeproduktionen til OKV har medført et merbrændselsforbrug til elproduktion på FV, og at FV hermed har mistet en kraftvarmefordel. OKV anfører, at formålet med kompensationsbetalingen er at kompensere FV for den manglende kapacitetsudnyttelse efter etablering af OKV.
48. OKV har oplyst, at FV blok 3 blev taget ud af drift den 1. april 2010, så der fremover kun skal kompenseres for en ringere udnyttelse af blok 7.
49. OKV anfører – i forbindelse med det af AL anførte om, at OKV's forbrugervarmepriser er lavere end FV's varmepriser – at der ikke er fuldstændig sammenfald mellem FV's varmekonsum og OKV's varmekonsum.
50. Endelig finder OKV, at FV/Vattenfall har en væsentlig og individuel interesse i sagen, og dermed er part i denne.

Energiklagenævnets afgørelse og bemærkninger

51. Energiklagenævnet har i sin behandling af sagen afgivet bemærkninger, som sekretariatet finder væsentlige i forhold til sekretariatets behandling af sagen. Disse bemærkninger er anført i det følgende.
52. Vedrørende forudsætningen for etablering af OKV har Energiklagenævnet bemærket:
 53. *"Godtgørelse til Fynsværket er en omkostning, der er afledt af etablering af affaldsforbrændingsanlægget med deraf følgende mindre udnyttelse af Fynsværkets varmekapacitet. Nævnet finder som følge heraf, at pristillægget har karakter af en særøkonomisk omkostning for affaldssiden også henset til, at etableringen af affaldsanlægget blev udført i affaldsleverandørernes interesse."*
54. Nævnet finder, at godtgørelsen for manglende kapacitetsudnyttelse har været en klar og kendelig forudsætning for Odense Kommune I/S Fynsværket ved etablering af værket, jf. Odense byråds beslutningsprotokol af 8. februar 1993.
55. Nævnet citerer fra Odense kommunalbestyrelses beslutningsprotokol af 8. februar 1993:
 56. *"Affaldsprisen det første driftsår med balance i regnskabet er beregnet til 130 kr./ton i dagens prisniveau inkl. Bortskaffelse og deponering af aske/slagger, men ekskl. statsafgift."*

57. *Ved indregning af fjernvarmens merbetaling, dvs. økonomisk kompensation til Fynsværket for ikke – fuldstændig udnyttelse af Fynsværkets kapacitet, vil prisen blive 171 kr./ton.*
58. Nævnet citerer fra referat af I/S Fynsværkets bestyrelsesmøde 2. marts 1993:
59. *"Det indstilles til bestyrelsen, at der træffes principbeslutning om at etablere et affaldsfyret kraftvarmeanlæg på Fynsværket, med en forbrændingskapacitet på 120.000 tons pr. år, idet det er en klar forudsætning, at det affaldsfyrede kraftvarmeanlæg ikke må få fordyrende indvirkning på Fynsværkets salgspriser for el og varme".*
60. Nævnet citerer fra referat fra I/S Fynsværkets bestyrelsesmøde 24. juni 1997 (vedrørende udvidelse af affaldsforbrændingsanlægget):
61. *"Ved igangsætning af projektet medio 1997 vil det nye anlæg kunne idriftsættes i efteråret år 2000.*
62. *Det indstilles til bestyrelsen, at der træffes principbeslutning om udvidelse af Fynsværkets affaldsforbrændingsanlæg med en ekstra forbrændingskapacitet på 60.000 tons, idet det er en klar forudsætning, at udvidelsen ikke må få fordyrende indvirkning på Fynsværkets salgspriser på el og varme"*
63. Nævnet bemærker i afgørelsen, at Odense Kraftvarmeværk som følge af elreformen per 1. januar 2000 blev udskilt fra Fynsværket. Nævnet finder ikke anledning til at påtale, at Odense Kraftvarmeværk efter aftale med Fynsværket opkræver kompensationsbetalingen af affaldsleverandørerne på vegne Fynsværket, og udtaler, at
64. *"Det af affaldsleverandørerne anførte om leveranceaftalens uoverdragelighed kan ikke føre til andet resultat".*
65. Energiklagenævnet fremhæver i sagen, at det er parternes opgave og ansvar, at der er skabt et funktionelt og sammenhængende aftalegrundlag. Problemer på grund af mangler i aftalegrundlaget, som ikke kan forhandles mellem parterne, må primært løses ved hjælp af domstolene eller voldgiftsavgørelser.
66. Endelig fremhæver Energiklagenævnet, at Energitilsynet og Energiklagenævnet i sager som denne skal udvise den begrænsning, at man indskrænker sig til spørgsmål, der utvivlsomt henhører under myndighedernes pligtmæssige kompetence, og som er relevant i tvistens sammenhæng.

Lovgrundlag

67. Elforsyningslovens § 75 regulerer produktionspriser, herunder i stk. 3 omkostningsfordelingen for affaldsforbrændingsanlæg¹. Bestemmelsen i stk. 3, skal sikre at omkostningerne ikke fordeles urimeligt for brugerne af affaldsforbrændingsanlægget eller for varmekonsumenterne.

§ 75. Priser og leveringsbetingelser for elproduktionsvirksomheders salg af elektricitet fastsættes ved aftale.

Stk. 2. Ejere af kraft-varme-produktionsanlæg må ved fastsættelsen af priser og leveringsbetingelser for fjernvarme ikke udnytte deres stilling til at fordele deres omkostninger på en måde, der må anses for urimelig for fjernvarmekonsumenterne.

Stk. 3. Virksomheder, som producerer elektricitet ved forbrænding af affald, skal økonomisk hvile i sig selv bortset fra virksomheder, som producerer elektricitet med tilladelse efter § 12 a². Ejere af affaldsforbrændingsanlæg må ved fastsættelsen af priser og betingelser for affaldsbehandling og for levering af fjernvarme ikke udnytte deres stilling til at fordele deres omkostninger på en måde, der anses for urimelig for brugerne af affaldsbehandlingsanlægget eller for fjernvarmekonsumenterne.

Stk. 4. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om fordelingen efter stk. 2 og 3.

68. Varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, indeholder en udtømmende opgørelse af de omkostningselementer, der kan indregnes i varmeprisen³, jf. dog stk. 2:

§ 20. Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraft-varme-værker med en effekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningsystemerne, jf. dog stk. 7-14, § 20 a, stk. 7, og § 20 b.

»Stk. 2. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at andre udgifter og omkostninger end de i stk. 1 nævnte, kan indregnes i priserne, jf. dog stk. 7. Klima og energiministeren kan endvidere fastsætte regler om indregning i priserne af kompensations ved et projekt til ændring af områdeafgrænsningen og indregning af driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og med Energitilsynets tiltræden, forrentning af indskudskapital.

69. I bekendtgørelse nr. 175 af 18. marts 1991, om driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser, m.v. (med senere ændringer), er blandt andet fastsat regler om perioden for driftsmæssige afskrivninger i § 4.

¹ Lovbekendtgørelse 516 af 20. maj 2010 om elforsyning

² OKV er ikke omfattet af elforsyningslovens § 12 a.

³ Lovbekendtgørelse 347 af 17. maj 2005, om varmforsyning med senere ændringer.

§ 4. Afskrivninger af de i §§ 1 og 2 nævnte værdier foretages med indtil 20 procent om året.

Stk. 2. For anlæg idriftsat inden afslutningen af det regnskabsår, der omfatter den 31. marts 1982, foretages afskrivninger over en periode på højst 15 år fra det nævnte regnskabsår.

Stk. 3. For anlæg idriftsat efter afslutningen af det regnskabsår, der omfatter den 31. marts 1982 foretages afskrivninger særskilt for det enkelte års samlede anlægssum. Det enkelte års anlægssum skal være afskrevet over en periode på højst 30 år fra idriftsættelsestidspunktet.

70. Varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, angiver Energitilsynets kompetence til at regulere prisdannelsen på varmforsyningsområdet:

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

71. Elforsyningslovens § 77, angiver Energitilsynets kompetence til at påbyde, at priser og betingelser, som strider mod loven, ændres:

§ 77. Hvis Energitilsynet finder, at priser og leveringsbetingelser må anses for at være i strid med bestemmelserne i denne lov, kan tilsynet give pålæg om ændring af priser og betingelser.

Begrundelse

72. Når et affaldsforbrændingsanlæg – i denne sag OKV – skal beregne den omkostningsbestemte varmepris består virksomhedens samlede omkostninger dels af en række særømkostninger til hhv. affalds- og varmesiden dels en sum af fællesomkostninger.
73. OKV betaler FV en kompensationsbetaling for tabt varmeproduktionskapacitet. Kompensationsbetalingen er derfor en omkostning i OKV's regnskab. Spørgsmålet er derfor, på hvilken måde kompensationsbetalingen skal håndteres.
74. Energiklagenævnets fastslår i sin afgørelse, at den betaling der sker fra OKV til FV (kompensationsbeløbet) er en særømkostning til affaldssiden. Det betyder, at det vil være i strid med omkostningsfordelingsprincippet i elforsyningslovens § 75, stk. 3, og med varmforsyningslovens § 20, hvis hele eller dele af kompensationsbetalingen dækkes af varmeprisen.
75. Udover indtægter fra varmeprisen oppebærer OKV også indtægter fra affaldsgebyret. Om særømkostningen opkræves hos affaldsleverandørerne og på hvilken måde ligger udenfor Energitilsynets kompetence. Energitilsynet kan kun tage stilling til, at omkostningen ikke indregnes i Odense kraftvarmeværks varmeprisopgørelse.
76. Nævnets afgør også, at Energitilsynet skal afgøre den størrelse af kompensationsbetalingen, der kan være udtryk for en nødvendig omkostning, og hvor længe omkostningen må bæres.
77. På den baggrund har Energitilsynets sekretariat lagt til grund, at når sagen er hjemvist fra Energiklagenævnet til behandling skyldes det, at kompensationsbeløbet må betragtes som en særømkostning for affaldssiden, som derfor skal fratrækkes OKV's samlede omkostninger inden fordeling af fællesomkostningerne. Sagen er således en stillingtagen til, fastlæggelse af særømkostningens størrelse og varighed, således at omkostningsprisen på varmesiden i perioden kan opgøres korrekt, og særømkostningen ikke belaster varmemeforbrugerne.
78. På den baggrund har Energitilsynets sekretariat fastlagt principper for opgørelse af kompensationsbetalingens størrelse, så det kan sikres, at betalingen ikke indgår i opgørelsen af fællesomkostninger på OKV, men fratrækkes som særømkostning således at opgørelsen af den omkostningsbestemte varmepris er i overensstemmelse med varmforsyningslovens § 20. Sekretariatet vil også fastlægge i hvilken periode, det vil være urimeligt i henholdt til elforsyningslovens § 75, stk. 3, og varmforsyningslovens § 20, ikke at fratække kompensationen.

79. Fastsættelsen af kapacitetsbetalingens størrelse sker efter sekretariatets opfattelse på baggrund af et forvaltningsretligt skøn over forskellige saglige hensyn, og på baggrund af en beregning af øgede omkostninger som følge af manglende kapacitetsudnyttelse.
80. Afgørelsen af hvilke omkostninger, der er en følge af den manglende kapacitetsudnyttelse, træffes på baggrund af en fortolkning af hensigten med kompensationsbetalingen. På den baggrund tages der i vurderingsafsnittet først stilling til, hvilke omkostninger beregningen skal udføres på.

Kompensationsbetalingens størrelse - varmforsyningslovens § 20

81. Vedrørende kompensationsbetalingens størrelse er følgende problemstillinger relevante:
- Er det FV's produktions-/ salgspriser, der ikke må stige, eller er det forbrugervarmepriser i området, som ikke må stige.
 - Skal kompensationsbetalingen dække øgede faste omkostninger eller øgede driftsomkostninger.
82. Forudsætningerne for etablering af OKV på FV var - ifølge citat fra Odense kommunalbestyrelses beslutningsprotokol af 8. februar 1993 samt citater fra referat af I/S Fynsværkets bestyrelsesmøder af henholdsvis 2. marts 1993 og 24. juni 1997 - at nedgangen i produktionen ikke skulle påvirke Fynsværkets salgspriser. Her kan på den ene side være tale om, at det er Fynsværkets produktionspriser som ikke må stige. På den anden side kan der være tale om, at det er salgspriserne til varmeforbrugerne i Odense, som ikke må stige.
83. I henhold til Odense Kommunalbestyrelses beslutningsprotokol af 8. februar fremgår det imidlertid som en forudsætning for etableringen, at affaldsprisen ved indregning af fjernvarmens merbetaling, dvs. økonomisk kompensation til Fynsværket for ikke-fuldstændig udnyttelse af Fynsværkets kapacitet, vil blive 171 kr./ton.
84. Det fremgår heraf, at forudsætningerne vedrører et hensyn til FV og ikke direkte til varmeforbrugerne i området. Det fremgår også, at FV skal kompenseres for den produktionsnedgang, der sker som følge af, at der på baggrund af en myndigheds afgørelse overflyttes produktion til OKV.
85. Energiklagenævnet fandt på tilsvarende vis i sin afgørelse, at kompensation for manglende kapacitetsudnyttelse på FV har været en klar og kendelig forudsætning for Odense Kommune og I/S Fynsværket.

86. Derfor vurderer sekretariatet, at forudsætningerne for betaling af kompensationen til FV består i, at FV skal kompenseres for den manglende produktion, nemlig den del af produktionen, som overflyttes til OKV.
87. Sekretariatet kan derfor konkludere, at forudsætningerne for etablering af OKV indebar, at produktionsomkostningerne og dermed salgspriserne for varme produceret på FV ikke måtte stige, som følge af den lavere produktion efter etablering af OKV.

Driftsomkostninger – mistet kraftvarmefordel

88. Spørgsmålet er herefter om kompensationsbetalingen skal dække de øgede enhedsomkostninger/øgede afskrivninger per enhed produceret på FV eller om kompensationen skal dække den mistede kraftvarmefordel i form af de øgede brændselsomkostninger til den elproduktion, der før blev produceret ved samproduktion.
89. Tanken om tab af elproduktion bygger på, at hvis Fynsværket skulle dække det samlede varmebehov ville Fynsværket kunne producere en større mængde el i samproduktion. Når nu varmebehovet ikke skal dækkes fuldt af Fynsværket, vil Fynsværket skulle bruge brændsel alene til elproduktion, hvis samme elproduktion skal opretholdes.
90. Når brændslet alene skal betales af elindtægter bliver omkostningerne ved denne produktion dyrere end hvis varmesiden skulle have dækket halvdelen.
91. Ifølge de oprindelige forudsætninger af 1993 og 1997 var det såvel el- som varmepriserne, som ikke måtte stige, som følge af etablering af OKV. Elmarkedet er imidlertid efterfølgende (år 2000) blevet liberaliseret, og værket har ikke nogen produktionsforpligtelse for el-delen.
92. Det bemærkes i den forbindelse, at Fynsk Energi A/S har forsyningspligten i området, og at elproduktionen på FV kan fastsættes alene af værket ud fra kommercielle hensyn og uden nogen lokalforpligtelser. Så når varmeproduktionen falder, kan værket undlade at producere el. Det var ikke en kendelig forudsætning i 1993, hvor OKV's etablering blev planlagt.
93. Dertil kommer, at en elproducent ikke efter elliberaliseringen kan have en forventning om en elindtægt af en bestemt størrelse.
94. Derfor finder sekretariatet, at forudsætningerne herefter kun kan gælde for varmepriserne. Det bemærkes, at Energiklagenævnet i sin afgørelse også alene skriver om kompensation for mindre udnyttelse af FV's varmekapacitet.

95. Sekretariatet finder derfor ikke, at kompensationsbetalingen efter 2000 skal dække værkets øgede brændselsomkostninger til elproduktion.

Faste omkostninger – mistet dækning heraf

96. Fynsværkets salgspriser udgøres i henhold til varmforsyningslovens § 20, af nødvendige omkostninger, herunder faste omkostninger. Salgsprisen per produceret enhed bliver – når produktionen reduceres som følge af overflytning af produktion til OKV – højere, fordi der er færre enheder til at bære de faste omkostninger.
97. Sekretariatet finder, at forudsætningen, ifølge citat fra Odense kommunalbestyrelses beslutningsprotokol af 8. februar 1993 samt citater fra referat af I/S Fynsværkets bestyrelsesmøder af henholdsvis 2. marts 1993 og 24. juni 1997 om etablering af OKV, indebærer, at FV's produktion- og salgspriser ikke må stige, som følge af etablering af OKV.
98. Sekretariatet finder derfor, at det er FV's produktions-/salgspriser, der skal vurderes i relation til den produktion, der er på værket efter etablering af OKV og den produktion, der ville have været, hvis ikke OKV var blevet etableret.
99. Sekretariatet kan derfor konkludere, at det er de øgede enhedsomkostninger hos FV, som kompensationsbetalingen skal kompensere for. Det vil sige, at kompensationen skal medføre, at værkets omkostninger per enhed/salgspriser skal være de samme, som hvis FV havde produceret varme til hele området svarende til situationen inden etablering af OKV.

Fastsættelse af kompensationsbetalingens størrelse på baggrund af mistede omkostninger

100. Sekretariatet har opstillet en model, jf. nedenfor, som beregner kompensationsbetalingen som den merpris, som FV's varmemerbrugere ville skulle betale per enhed til dækning af FV's faste omkostninger, fordi der flyttes varmeproduktion til OKV.
101. Kompensationens størrelse pr. GJ opgøres som forskellen i bidraget til dækning af de faste omkostninger pr. produceret enhed på FV ved varmeproduktion *uden* og *med* et affaldsforbrændingsanlæg.

Beregning af kompensationsbetaling før lukning af blok 3

Kompensation per GJ =

Faste omk. ved varmeproduktion på blok 3 og 7
Varmeproduktion i GJ på Fynsværket med affaldsforbrændingsanlæg

fratrukket

Faste omk. ved varmeproduktion på blok 3 og 7

Varmeproduktion i GJ på Fynsværket uden et affaldsforbrændingsanlæg

102. Som konkret eksempel på en beregning af kompensationsbetalingen i et givet år, er modellen i tabel 3 illustreret ved data for 2003. Indledningsvist angives i tabel 2 størrelsen af de variable omkostninger per GJ i 2003. De faste omkostninger udgør et beløb på 86.589.500 kr.

Tabel 2 Variable omkostninger pr. GJ på FV i 2003

2003 kr. pr. GJ	FV
Variable omkostninger per GJ	10,02

Kilde: Bech-Bruns indlæg af 29. januar 2004

103. Herefter angives to situationer i tabel 3. Første situation tager udgangspunkt i, at den samlede varmeproduktion i 2003 (10.187.000 GJ) i området blev produceret på FV, således at alle de samlede omkostninger fordeles på alle de producerede enheder.
104. Anden situation tager udgangspunkt i, at produktionen er reduceret med den mængde, som i stedet bliver produceret på OKV (dvs. der produceres 8.297.000 GJ). De variable omkostninger fastholdes på 10,02 kr. per produceret GJ, men da produktionen er lavere, bliver de samlede variable omkostninger mindre, medens de faste omkostninger for FV er de samme.

Tabel 3 FV's omkostninger i kr. pr. GJ ved forskelligt produktionsomfang

2003	Situation 1	Situation 2
Produktion på FV i GJ	10.187.000	8.297.000
Variable omk. i alt	102.073.740	83.135.940
Faste omk. i alt	86.589.500	86.589.500
Omkostninger i alt	188.663.240	169.725.442
Omkostninger per GJ i alt	18,52	20,46
Kompensation per GJ	0	1,94

Kilde: Sekretariatets opsætning af data fra Bech-Bruuns indlæg af 29. januar 2004

Note: Situation 1 viser omkostninger pr GJ ved et produktionsomfang på 10.187.000 GJ - svarende til situationen uden produktion på OKV. Situation 2 viser omkostninger i kr. pr. GJ ved det lavere produktionsomfang som følge af produktionen på OKV.

105. I begge situationer udregnes omkostninger per produceret enhed. På den baggrund kan regnes ud, hvor meget produktionen per enhed fordyres på grund af den mindre kapacitetsudnyttelse af FV ved overflytning af produktion til OKV – idet der produceres færre enheder til at dække de faste omkostninger.
106. Forskellen per enhed udgør den kompensation, som vil bevirke, at FV's varmepriser ikke stiger som følge af den lavere kapacitetsudnyttelse ved overflytning af varmeproduktion til OKV.
107. Modellen blev illustreret ved tal fra 2003, jf. tabel 3 ovenfor. OKV har på sekretariatets anmodning udarbejdet oversigt over kompensationsbetalingens størrelse i perioden 2000 til 2008⁴.
108. OKV har indsat kompensationsbetalingens størrelse beregnet både efter sekretariatets model, og efter den af parterne i perioden anvendte beregningsmetode (den mistede halve kraftvarmefordel). Opstillingen er som følger i tabel 4 nedenfor. Tabellen illustrerer forskellen mellem de to modeller.

Tabel 4 Sammenlignende oversigt - kompensationsbetalingen efter sekretariatets model vs. den hidtil anvendte ½ kraftvarmefordel

År	Energitilsynets model	Den halve kraftvarmefordel
2000	8.228.640	4.994.905,50
2001	15.440.400	12.129.968,80
2002	15.033.200	9.716.042,00
2003	16.096.180	10.264.817,70
2004	16.803.080	13.973.221,20
2005	17.640.660	15.130.152,00
2006	18.949.700	15.569.274,70
2007	18.580.380	15.571.265,87
2008 (budget)	17.615.700	18.000.000,00

Kilde: Bech- Bruuns indlæg af 29. september 2008

109. Sekretariatets beregning er baseret på offentligretlig regulering. Sekretariatet kan ikke tage hensyn til, at man i en privatretlig aftale er nået frem til et andet grundlag, herunder til det forhold, at sekretariatets model giver et højere resultat.

⁴ jf. OKV's indlæg af 29. september 2008, bilag 5.

110. Kapaciteten på FV blev imidlertid nedsat ved lukning af FV's blok 3 i april 2010. Derfor vil sekretariatets model skulle justeres på baggrund af den kapacitet, der er på FV blok 7. Sekretariatets model er derfor nedenfor justeret med denne begrænsning.

Sekretariatets reviderede beregning

111. Udgangspunktet i modellen er, at det skal fastsættes, hvor meget produktionen per enhed fordyres for FV på grund af den mindre kapacitetsudnyttelse af FV.
112. Sekretariatet bemærker, at hvis FV blok 7 udnyttes fuldt ud, vil der ikke være tale om fordyret produktion. De faste omkostninger et givent år er uafhængige af produktionsomfanget.

Beregning af kompensationsbetaling efter lukning af blok 3:

Kompensation per GJ=

Faste omkostninger ved varmeproduktion på blok 7

Varmeproduktion i GJ på Fynsværket med affaldsforbrændingsanlæg

fratrasket

Faste omkostninger ved varmeproduktion på blok 7

Varmeproduktion i GJ på Fynsværket uden et affaldsforbrændingsanlæg

Periode for betaling af tillægget

113. Energiklagenævnet fandt i sin afgørelse, at Energitilsynet skal fastlægge, i hvilken periode det vil være urimeligt ikke at fratække kapacitetsbetalingen som særømkostning efter "hvile i sig selv" princippet i elforsyningslovens § 75, stk. 3. Nævnet bemærkede, at kompensationen kun kan udstrækkes til betaling for manglende udnyttelse af den overkapacitet, der var tilstede på FV's blok 7 ved affalds anlæggets etablering.
114. Foranlediget af Energiklagenævnets afgørelse, vil sekretariatet fastlægge retningslinier for, i hvilken periode det ikke vil være urimeligt at opkræve tillægget.
115. I forbindelse med fastsættelse af perioden for kompensationsbetalingen rejses følgende problemstillinger:
- Skal kompensationsbetalingen betales i den periode, som parternes aftale løber.

- Skal kompensationsbetalingen betales i Fynsværkets levetid
- Skal kompensationsbetalingen betales i en periode som udtrykker værketts beregnede levetid.

Aftalens løbetid

116. Parternes nuværende aftale løber til 2015. Der er i aftalen en bestemmelse, som tager forbehold for Energitilsynets vurdering af kompensationsbetalingen.
117. Parternes aftale er fastsat inter partes og underlagt privatretlig regulering. Dermed henhører aftalen ikke under Energitilsynets kompetence - med mindre, der er forhold i aftalen, som er i strid med varmforsyningslovens prisbestemmelser.
118. Af disse årsager finder sekretariatet ikke, at aftalens løbetid vil være et sagligt parameter at anvende til en offentligretlig fastsættelse af perioden for kompensationsbetalingen.

Fynsværkets faktiske eller beregnede levetid

119. Som ovenfor beskrevet fandt sekretariatet, at beregningen af kompensationsbetalingens størrelse skal fastsættes efter princippet om at kompensere FV for de øgede enhedsomkostninger på varmeproduktionen. Da værketts faste omkostninger indgår i beregningen af de øgede enhedsomkostninger, og dermed værketts afskrivninger, vil afskrivningsperioden kunne være en relevant faktor for beregning af periodens længde.
120. Et tilsvarende anlæg vil ved levetidsforlængende investeringer kunne have en levetid på 40 år, jf. "Technologi data for Energy Plants", Energistyrelsen, juni 2010, side 32. En vurdering af anlæggets faktiske levetid på tidspunktet for etablering af OKV vil imidlertid have været behæftet med stor usikker, og en sådan periode vil samtidig ligge udover afskrivningsbekendtgørelsens maksimale afskrivningsperiode på 30 år.
121. Sekretariatet finder derfor ikke, at anlæggets faktiske levetid vil være et rimeligt eller saglig parameter til fastsættelse af perioden for kompensationsbetalingen.
122. Sekretariatet vurderer derfor, at en *rimelig afskrivningsperiode* vil udgøre en saglig fastsættelse af perioden for AL's betaling af tillægget.

123. Med hensyn til afskrivningsperioden for FV, skal sekretariatet fremhæve følgende:
124. Reglerne om afskrivninger er anderledes i varmforsyningsloven end i årsregnskabsloven. Afskrivninger i budgetter og priseftervisninger efter varmforsyningsloven vil normalt være beregnet ud fra et likviditetshensyn, medens afskrivningerne i årsregnskabsloven er beregnet som udtryk for en værdiforringelse. Det er ikke ifølge varmforsyningslovens § 20 og afskrivningsbekendtgørelsens bestemmelser tilladt, at afskrive på opskrevne værdier, da varmebrugere herved kan komme til at betale anlægget mere end en gang.
125. Efter varmforsyningsloven kan virksomheden variere afskrivningsprocenten fra år til år. Men et aktiv skal afskrives på mellem 5 – 30 år. Såfremt der måtte være optaget et lån til finansiering af aktivet (skal indgå i anlæggets anskaffelsessum) kan det være hensigtsmæssigt, hvis afskrivningerne beregnes svarende til afdragene på gælden.
126. Efter Energitilsynets praksis kan levetidsforlængelse af anlæg, fx motorrenovering, under visse forudsætninger bevirke at en renovering bliver anset som et nyanlæg med den virkning, at afskrivningsbekendtgørelsens bestemmelser finder anvendelse, jf. Energitilsynets afgørelse "Henlæggelser til motorrenovering" af 25. juni 2007. En sådan investering vil dermed forhøje anlægssummen og dermed også det beløb, der afskrives på.
127. Det lægges til grund, at den afskrivningsperiode og de konkrete afskrivninger på FV, som indgår i beregning af kompensationsbetalingens størrelse og til beregning af perioden for betaling af beløbet følger reglerne i varmforsyningsloven § 20 og afskrivningsbekendtgørelsen.
128. Sekretariatet vil på den baggrund fastsætte den periode, som FV på tidspunktet for etablering af OKV kunne have en berettiget forventning om at kunne afskrive anlæggets blok 7 over, og dermed den periode, som OKV/FV kunne have en berettiget forventning om at modtage AL's betaling af kompensationsbetalingen.
129. Godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg kræver i henhold til reglerne på området⁵, at der forinden foretages samfundsøkonomiske beregninger, således at kommunalbestyrelsen ud fra en konkret vurdering kan sørge for, at projektet er det mest samfundsøkonomisk fordelagtige projekt. Beregningerne skal ifølge

⁵ Bekendtgørelse nr. 1295 af 13. december 2005 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg.

reglerne være baseret på Energistyrelsens vejledning i samfundsøkonomiske analyser på energiområdet⁶.

130. Energistyrelsen har oplyst at de oplysninger, der fremgår af den nuværende vejledning om levetid, ikke har ændret sig i forhold til tidligere vejledninger herom.
131. Den periode som OKV/FV med berettiget forventning kan påregne at modtage kompensationsbetalingen, må svare til den periode, som lægges til grund i de samfundsøkonomiske beregninger og budgetter, herunder afskrivningsperioder, som foretages forud for en projektgodkendelse.
132. Som det fremgår af Energistyrelsens vejledning, er det en forudsætning om en levetid på 20 år, som lægges til grund ved vurdering af et projekts samfundsøkonomiske virkninger, jf. vejledningens bilag 3 med et praktisk eksempel.
133. Sekretariatet finder derfor, at OKV/FV kan have en berettiget forventning om at oppebære kompensationsbetalingen i en periode på 20 år.
134. *Sekretariatet finder derfor ikke, at det vil være urimeligt at anvende et princip, hvorefter kompensationsbetalingen kan opkræves i en periode svarende til en afskrivningsperiode på 20 år for Fynsværkets blok 7.*
135. Da FV's blok 7 blev idriftsat i 1993, betyder det et betyder, at AL skal betale kompensationen til og med 2013.
136. Sekretariatet finder derudover, at såfremt OKV eller FV's blok 7 bliver taget ud af drift forinden, så ville forudsætningen for kompensation og dermed for kompensationsbetalingen bortfalde.

Konklusion

137. Ovenstående gennemgang af de vurderinger sekretariatet i forbindelse med sagsbehandlingen har udført fører til følgende samlede skønsvurdering:
138. For det første skal sekretariatet i en sag som den foreliggende på baggrund af et konkret skøn vurdere, hvordan en konkret kompensationsbetaling skal beregnes. Sekretariatet finder i den sammenhæng, at der på den ene siden kan argumenteres for, at en kompensa-

⁶ Vejledning i samfundsøkonomiske analyser på energiområdet, Energistyrelsen april 2005 (beregningseksempler revideret juli 2007).

tionsbetaling skal dække alle tabte omkostninger, en virksomhed må anføre at have, som følge af en produktionsfortrængning. På den anden side kan der også argumenteres for, at der i forbindelse med produktionsfortrængning ikke bør ydes nogen kompensation overhovedet, fordi ændringer i rammebetingelser er et forudsigeligt vilkår for energivirksomheder.

139. På baggrund af en konkret vurdering af de i sagen fremlagte synspunkter og fakta i øvrigt finder sekretariatet, at ingen af ovenstående yderliggående synspunkter er udtryk for en rimelig afvejning af de relevante hensyn. Sekretariatet finder derimod, at det på den ene side er rimeligt at tage hensyn til tabte omkostninger som vanskeligt eller slet ikke kan begrænses på den anden side også, at energivirksomheder er etableret på et marked, hvor rammebetingelserne jævnligt forandres og hvor virksomhederne derfor ikke kan forvente at opretholde en bestemt produktionsmængde i al evighed.
140. Da kapacitetsomkostninger i form af faste varmeproduktionsomkostninger er omkostninger som vanskeligt eller slet ikke kan begrænses finder sekretariatet, at en dækning af tabte kapacitetsomkostninger er udtryk for en rimelig afbalancering af hensynet til tabte omkostninger og hensynet til virksomhedernes evne til at forudsige forandringer i rammebetingelserne.
141. For det andet skal sekretariatet i en sag som den foreliggende på baggrund af et konkret skøn vurdere, hvor længe en kompensationsbetaling skal fratrækkes som særømkostning til affaldssiden før fællesomkostningerne fordeles. Sekretariatet finder i den sammenhæng, at der på den ene siden kan argumenteres for, at en kompensationsbetaling skal fratrækkes i 5 år, da 5 år er den periode en investering efter afskrivningsbekendtgørelsen som minimum skal afskrives over. På den anden side kan der også argumenteres for, at en kompensationsbetaling skal fratrækkes i 30 år, da 30 år er den periode en investering efter afskrivningsbekendtgørelsen maksimalt kan afskrives over.
142. På baggrund af en konkret vurdering af de i sagen fremlagte synspunkter og fakta i øvrigt finder sekretariatet, at ingen af ovenstående yderliggående synspunkter er udtryk for en rimelig afvejning af de relevante hensyn. Sekretariatet finder derimod, at det på den ene side er rimeligt at tage hensyn til, at der er tale om investeringer med forholdsvis lang levetid men på den anden side også, at energivirksomheder er etableret på et marked, hvor rammebetingelserne jævnligt forandres og hvor virksomhederne derfor ikke kan forvente at de forudsætninger, de lægger til grund for en investering vil være gældende i hele aktivets levetid.

143. Et krav om, at en kompensationsbetaling skal fratrækkes som særromkostning til affaldssiden før fællesomkostningerne fordeles i en periode på 20 år finder sekretariatet er udtryk for en rimelig afbalancering af hensynet til berettigede forventninger til rammebetingelsernes stabilitet. Sekretariatet lægger i den sammenhæng vægt på, at virksomheden har fået en særlig tilkendegivelse fra den kommunale varmeplanmyndighed i form af udtalelserne fra byrådet.

Andre forhold

Sagsparter

144. AL har anfægtet, at Vattenfall skulle være part i sagen. Men sagens genstand – affaldsleverandørernes betaling af tillæg – vedrører Fynsværket – uagtet at det er OKV, som opkræver tillægget.
145. Derfor finder sekretariatet, at FV (som er ejet af Vattenfall) har såvel en væsentlig økonomisk som en individuel interesse i sagens udfald. På tilsvarende vis har Energiklagenævnet i deres afgørelse lagt til grund, at Elsam, som på daværende tidspunkt ejede FV var part i sagen. Sekretariatet anser derfor FV som værende part i sagen. At DONG har været ejer i perioden mellem Elsam og Vattenfall ændrer ikke herpå.

Afgørelsens rækkevidde

146. Energitilsynets afgørelser er fremadrettede. Eventuelle spørgsmål om tilbagebetaling af beløb opkrævet med urette, henhører under domstolene, idet Energitilsynet ikke har hjemmel til at udstede pålæg herom.
147. Med hensyn til beregning af affaldsgebyr er det væsentlig, at Energitilsynet i afgørelsen omhandler størrelsen af det beløb, der skal fratrækkes som særromkostning til affaldssiden inden fællesomkostningerne fordeles mellem affald og varme. På hvilken måde særromkostningen opkræves hos affaldsleverandørerne ligger udenfor Energitilsynets kompetence.
148. Energitilsynets afgørelse vedrører opgørelsen af den omkostningsbestemte varmepris på et offentligretligt grundlag. Hvorvidt sagen på privatretligt grundlag kan få et andet udfald, ligger udenfor Energitilsynets kompetence og må henvises til domstolene.

Overførsel af rettigheder

149. Energiklagenævnet anfører i sine bemærkninger, at Odense Kraftvarmeværk som følge af elreformen per 1. januar 2000 blev ud-

skilt fra Fynsværket. Nævnet finder ikke anledning til at påtale, at Odense Kraftvarmeværk efter aftale med Fynsværket opkræver kompensationsbetalingen af affaldsleverandørerne på vegne Fynsværket. Nævnet anfører også i den sammenhæng, at "Det af affaldsleverandørerne anførte om leveranceaftalens uoverdragelighed kan ikke føre til andet resultat."

150. Sekretariatet henholder sig til Energiklagenævnets bemærkninger.

Høringssvar

151. Udkast til sekretariatsafgørelse har været sendt i høring hos parterne den 16. september 2010 med høringsfrist den 8. oktober 2010. Sekretariatet refererer nedenfor først høringssvar fra AL og sekretariatets bemærkninger hertil, derefter for OKV med sekretariatets bemærkninger.

Høringssvar fra AL af 6. oktober 2010

Ad forbrugerpriser eller produktionspriser

152. AL anfører i sit høringssvar, jf. bilag 8, at da OKV blev etableret var FV en 100 % hvile i sig selv virksomhed. Det betød, at et lavere dækningsbidrag pr. automatik ville medføre højere enhedspriser på el og varme. Hvad der var økonomisk ugunstigt eller fordelagtigt for FV slog fuldt ud igennem på el- og varmepriserne, og at FV ingen økonomisk interesse havde udover den økonomiske interesse, der lå hos kunderne.
153. AL finder derfor, at forudsætningerne ved etablering af OKV alene var rettet mod priserne, dvs. det som kunderne skulle betale for el og varme, og ikke var rettet mod det, det ville koste FV at producere de pågældende ydelser.
154. AL henviser til Energiklagenævnets afgørelse, og anfører, at klagenævnet har kvalificeret forudsætningen som et hensyn til varmeprisen (kundeinteressen og ikke et hensyn til produktionsomkostningerne), og at Energitilsynet ikke som underordnet instans kan omgøre den kvalifikation.

Sekretariatets bemærkninger hertil

155. Sekretariatet er ikke enig heri. Energiklagenævnet fremhæver i sin afgørelse kommunalbestyrelsens beslutningsprotokollat af 8. februar 1993, referat af bestyrelsesmøde på FV af 2. marts 1993 og 24. juni 1997, som citeret ovenfor.
156. Det fremgår her bl.a., at der skal gives økonomisk kompensation til FV for ikke fuldstændig udnyttelse af FV's kapacitet. Det drøftes slet ikke i klagenævnets afgørelse, om forudsætningerne kunne gælde varmepriserne til forbrugerne. Klagenævnet skriver derimod, jf. side 39, 2. afsnit, at:
157. "Kompensationsbetalingen skulle dække den omkostning, værket har ved betaling af godtgørelse til Fynsværket for manglende dækningsbidrag, som følge af ringere udnyttelse af FV's kapacitet efter etablering af affaldsforbrændingsanlægget".
158. Endelig har AL efter det oplyste og siden OKV's etablering betalt denne kapacitetsgodtgørelse.
159. Derfor fastholder sekretariatet, at forudsætningerne for betaling af kompensationen til FV består i et hensyn til FV, og at det efter de forelagte referater af bestyrelsesmøder på værket samt beslutningsprotokol fra Odense Kommunalbestyrelsen klart indebærer, at FV skal kompenseres for den del af produktionen, som blev overflyttet til OKV, jævnfør også sekretariatets gennemgang ovenfor.

Ad model for beregning af kompensationsbetalingens størrelse

160. AL anfører tillige, at deres positive tilgang til sekretariatets model består i, at sekretariatets model vurderes at være en mere korrekt måde at vurdere forholdet end OKV's betragtninger om den halve kraftvarmefordel.
161. AL finder dog, at modellen er utilstrækkeligt, fordi den ikke:
162. Fratrækker omkostninger sparet som følge af den betydelige besparelse varmemeforbrugerne opnår ved at modtage afgiftsbillig varme fra OKV.
163. Fratrækker indtægter som FV kan opnå ved at anvende overkapaciteten til ren elproduktion ved kondensationsdrift.
164. Fratrækker omkostninger i den situation, hvor overkapaciteten på FV måtte være mindre end den faktiske produktion på OKV.

165. Indregner omkostninger til kapacitet selvom FV til stadighed bør opretholde en reservekapacitet, som bør modregnes i overkapaciteten.

Sekretariatets bemærkninger hertil

166. Sekretariatet finder, som anført under forudsætningerne for fastsættelse af kompensationsbetalingen – ikke, at modellen vedrører den pris, som forbrugerne skal betale for varmen fra alternative kilder/OKV, men alene den pris, som FV kan producere til. Derfor finder sekretariatet ikke, at forhold om prisen for affaldsvarme fra OKV er et relevant parameter at medtage i modellen.

167. Sekretariatet bemærker, at hverken forøgede omkostninger eller mulige indtægter indgår som omkostning, da ingen af delene efter sekretariatets vurdering er elementer, der efter liberaliseringen af elmarkedet kan betragtes som indtægter eller omkostninger virksomheden med sikkerhed ville have afholdt/modtaget, da det ville afhænge af den faktiske markedsudvikling.

168. Sekretariatet bemærker, at modellen også tager højde for den situation, hvor overkapaciteten på FV er mindre end den faktiske produktion på OKV.

169. Sekretariatet bemærker også, at en reservekapacitet må formodes at skulle være til stede uanset om FV skulle producere varme til hele området eller om produktionen skal reduceres med den produktion, der er på OKV, hvorfor der ikke skal reguleres herfor i modellen.

Ad perioden for kompensationen

170. AL beder Energitilsynet om at sikre, at kompensationsbetalingen ikke udstrækkes til en periode ud over den faktiske levetid på blok 7, da kompensationsbetalingen da vil gå til dækning af en omkostning, der ikke længere eksisterer, og dermed øge FV's overskud.

Sekretariatets bemærkninger hertil

171. Sekretariatet bemærker her, at hvis der ikke længere er varmeproduktion på blok 7, så vil anvendelsen af den foreslåede beregningsformel medføre, at kompensationsbetalingen = 0 kr.

Høringssvar fra OKV

172. OKV ønskede i brev af 1. november 2010, at afgive deres bemærkninger til sekretariatets udkast til afgørelse på et møde, frem

for at der alene indleveres et skriftligt høringssvar, jf. bilag 9. Da sekretariatets sagsbehandling bygger på skriftlige indlæg, anmodede sekretariatet om et skriftligt høringssvar.

173. I det udkast der blev sendt i høring den 16. september 2010, indgik en bemærkning om Fynsværket og elforsyningslovens § 75, stk. 2. Denne bemærkning er alene af orienterende karakter, og havde ikke noget med den foreliggende sag at gøre. Imidlertid medførte orienteringen, at OKV i brev af 1. november 2011 fandt behov for at afgrænse sagen til hvile i sig selv økonomien på OKV.
174. Sekretariatet er enig heri og har derfor efterfølgende slettet de orienterende afsnit.
175. Sekretariatet har modtaget høringssvar fra OKV af 16. november 2010, jf. bilag 10. Sekretariatet har efterfølgende tilbudt mødeafholdelse i sagen. OKV ønskede efterfølgende ikke at gøre brug af dette tilbud.

Ad hjemmelsgrundlaget

176. OKV anfører i høringssvaret, at Energiklagenævnets afgørelse er truffet med hjemmel i elforsyningslovens § 89 og på grundlag af elforsyningslovens § 75, stk. 3, og at det således i det hele er en afgørelse efter elforsyningsloven.
177. OKV finder ikke, at der i nævnets afgørelse er grundlag for at vurdere eller begrænse størrelsen af kompensationsbetalingen ud fra overvejelser om, hvorvidt der er tale om nødvendige omkostninger efter VFL § 20. OKV finder derfor, at afgørelsen lider af en hjemmelsmangel.
178. OKV finder tillige, at perioden ikke er retvisende for de forventninger, som FV kunne have i 1993, da de regelsæt, der henvises til er udstedt langt senere end tidspunktet for OKV's etablering, samt at reglerne alene gælder kollektive varmforsyningsanlæg og ikke en kraftværksblok som blok 7.

Sekretariatets bemærkninger hertil

179. Sekretariatet fremhæver på den baggrund, at Energiklagenævnet i sin afgørelse har lagt til grund, jf. afgørelsens side 39, 7. afsnit og side 40, 4. afsnit, at:
180. "OKV må således hverken drives med underskud eller overskud. Priserne for produktion af el, varme og affaldsforbrænding må med andre ord fastsættes således, at de kun lige dækker de nødvendige omkostninger, jf. principperne i elforsyningslovens § 75, stk. 3

og varmforsyningslovens § 20. Heri ligger en væsentlig begrænsning af OKV's aftalefrihed i forbindelse med prisfastlæggelsen. ”

181. ”...finder nævnet, at godtgørelsen er en nødvendig driftsomkostning for OKV, som selskabet må indregne, jf. hvile i sig selv princippet i elforsyningslovens § 75, stk. 3 og varmforsyningslovens § 20.
182. Klagenævnet angiver også i sin afgørelse, at de finder, at Energitilsynet bør afgøre, om størrelsen af pristillægget er udtryk for en nødvendig omkostning.
183. Elforsyningslovens § 75, stk. 3, angiver det overordnede princip om rimeligheden af OKV's omkostningsfordeling, medens det angives i varmforsyningslovens § 20, hvilke nødvendige omkostninger, der kan indregnes i varmeprisen.
184. Sekretariatet finder det derfor klart, at klagenævnets afgørelse ikke alene er baseret på elforsyningslovens bestemmelser, som anført af OKV, men også på varmforsyningslovens § 20. At klagenævnet har fastsat, at der er tale om en særømkostning til affaldssiden, ændrer ikke derved.
185. Sekretariatet finder, at varmforsyningslovens § 20, skal anvendes til at sikre at varmesiden ikke betaler hele eller dele af den omhandlede kompensationsbetaling. Sekretariatet medgiver imidlertid, at grundprincippet om omkostningsfordeling er fastsat i elforsyningsloven, og vil derfor tage til følge, at elforsyningslovens § 75, stk. 3, også er basis for sekretariatets afgørelse. Sekretariatet har derfor revideret sin afgørelse i overensstemmelse hermed.

Ad grundlaget for beregning af kompensationsbetalingens størrelse

186. OKV finder, at det er i strid med Energiklagenævnets afgørelse, at opstille en helt ny model for beregning af kapacitetsbetalingen.
187. OKV finder tillige, at det er uhjemlet, såfremt sekretariatet ændrer grundlaget for parternes aftale et grundlag hvorefter kompensationsbetalingen opgøres på baggrund af den halve kraftvarmefordel.
188. OKV finder derfor, at det bør præciseres i afgørelsen, at Energitilsynet ikke ændrer grundlaget og forudsætningerne for aftalerne om betaling af kompensationsbetalingen, men alene efterviser, at betalingen er udtryk for en nødvendig omkostning.

Sekretariatets bemærkninger hertil

189. Energitilsynet træffer afgørelse på offentligretligt grundlag. Om parterne på baggrund af privatretlige regler er stillet anderledes inter partes kan tilsynet ikke afgøre. Det spørgsmål må henvises til domstolene.

Ad manglende indregning af omkostninger til ren elproduktion

190. OKV finder ikke, at det er korrekt, at sekretariatet lægger til grund, at FV blot kan undlade at producere el, herunder uden at lide et afledt tab i den forbindelse, men at FV skal kompenseres for den mistede halve kraftvarmefordel, som det også blev aftalt med AL i 1993 og 1997. Hvis det ikke sker, vil FV's ejer blive stillet ringere end hvis OKV ikke var blevet etableret, da det vil ændre grundlaget for parternes aftale, og dermed få ekspropriativ karakter.

191. OKV anfører, at Energitilsynet efter Energiklagenævnets instruks, skal afgøre om kompensationsbetalingen kan fastholdes som den halve kraftvarmefordel.

Sekretariatets bemærkninger hertil

192. Med hensyn til Energiklagenævnets stillingtagen til kompensationsbetalingen angiver klagenævnet i sin afgørelse, at Energitilsynet skal afgøre om størrelsen af kompensationsbetalingen er udtryk for en nødvendig omkostning uden andre retningslinier herfor end, at godtgørelsen kun kan udstrækkes til betaling for manglende udnyttelse af den overkapacitet, der var til stede på FV's blok 7 ved affaldsanlæggets etablering.
193. På den baggrund, har sekretariatet i en model opstillet principperne for, hvorledes størrelsen af kompensationsbetalingen skal gøres op, som udtryk for en nødvendig omkostning.
194. Sekretariatet bemærker i den sammenhæng, at etableringen af OKV og de tilgrundliggende forudsætninger herfor er fra før liberaliseringen af elmarkedet. Derfor tager de udgangspunkt i, det "tab" der lides på elsiden. Sekretariatet finder imidlertid, at forudsætningerne for etableringen ændres som følge af liberaliseringen af elmarkedet i 2000. El er herefter en konkurrenceudsat ydelse, alene begrænset af forsyningspligtproduktet, som ikke produceres på FV.
195. Sekretariatet bemærker også, at kompensationsberegningen efter sekretariatets model resulterer i en højere kompensationsbetaling end en beregning efter den mistede halve kraftvarmefordel.

196. Endelig er en påstået elproduktion og dertil hørende resultater spekulative, fordi det efter liberaliseringen ikke kan forudsiges, hvornår en produktion vil være rentabel.
197. Sekretariatet finder derfor, at anvendelsen af den forelagte model efter et konkret skøn giver et velafbalanceret resultat.

Ad periodens varighed

198. Endelig anfører OKV, at affaldsleveranceaftalerne – hvori kapacitetsbetalingen indgik - har en løbetid til 2015. OKV finder det derfor ikke sagligt, at sekretariatet fastsætter en periode til udgangen af 2013 baseret på en fiktiv afskrivningsperiode for FV.

Sekretariatets bemærkninger hertil

199. Energitilsynet er af Energiklagenævnet blevet pålagt, at fastsætte i hvilken periode, det ikke ville være urimeligt at opkræve kompensationsbetalingen – uagtet at klagenævnet også har været forelagt indholdet af affaldsleveranceaftalen. Det bemærkes også, at der i aftalen tages forbehold for Energitilsynets godkendelse.
200. Derfor angiver sekretariatet i afgørelsen et princip for udmåling heraf. Det er korrekt, at sekretariatet har henvist til nugældende regler på området. Men projektbekendtgørelsens indhold samt de rammer, der har været herfor, har ikke ændret sig siden 1993, jf. bkg. nr. 139 af 5. marts 1991 om varmeplanlægning og godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg.
201. Derudover finder sekretariatet, at regelsættet kan tages som udtryk for, hvad regeludstedende myndighed generelt i sager om etablering af varmeproduktionsanlæg og varmenetanlæg finder, er en rimelig ramme for økonomiske beregninger.
202. Sekretariatet finder derfor at disse regler/rammer udgør et rimeligt og sagligt grundlag for periodeudmåling – og at princippet – da der er tale om en kraftværksblok – også er fastsat ud fra et forsigtighedshensyn.

Ad fortræde

203. Endelig anmoder OKV om foretræde for Energitilsynet, så sagen kan præsenteres mundtligt.

Sekretariatets bemærkninger hertil

204. Sekretariatet kan oplyse, at der ikke efter Energitilsynets normale praksis er mundtligt foretræde. Det vil i hvert enkelt tilfælde af

anmodning herom, skulle vurderes konkret, om en mundtlig forelæggelse vil kunne bibringe oplysninger, som ikke kan fremskaffes skriftligt.

205. Det vurderes, at mundtlig fremlæggelse ikke vil kunne frembringe yderligere oplysninger, idet sagen skønnes fuldt oplyst.

2. Høringssvar til Energitilsynsnotat

206. Udkast til sekretariatsafgørelse er efter den egentlige høring omarbejdet fra en sekretariatsafgørelse til en Energitilsynsafgørelsen. Der er i den forbindelse ikke tilgået sagen nye oplysninger. Men da fremstillingen er blevet udbygget med eksisterende sagsoplysninger har parterne haft udkast til Energitilsynsafgørelse i en kort høring (frist 9 dage).

Høringssvar fra AL

207. AL har ikke haft tid til at afgive et nyt høringssvar men anmoder om, at sagen ikke udsættes yderligere og at der nu træffes afgørelse i sagen, jf. bilag 10.
208. Sekretariatet tager dette til efterretning.

Høringssvar fra OKV

209. OKV har afgivet et nyt høringssvar, jf. bilag 10, som i det væsentligste gengiver anbringender fra OKV's første høringssvar.
210. OKV finder imidlertid ikke, at sekretariatet har forholdt sig til OKV's bemærkninger om anvendelsen af projektbekendtgørelsen samt vejledninger hertil i forbindelse med periodefastsættelsen, idet hverken OKV eller FV er kollektive varmforsyningsanlæg.
211. Sekretariatet henviser i den forbindelse til notatets punkt 170 og 171 for bemærkninger dertil.
212. OKV har derudover bemærkninger til nogle faktuelle oplysninger. Disse tages til følge af sekretariatet, og er indarbejdet i nærværende udkast.
213. Endelig anfører OKV, at det ikke er korrekt, at parterne har stillet sig positivt overfor sekretariatets model.
214. Sekretariatet bemærker hertil, at OKV i sit indlæg af 29. september 2008 anerkender anvendelsen af sekretariatets model sammen med den mistede halve kraftvarmefordel, og at AL i sit indlæg

af 25. februar 2009 har anført: "at såfremt den aftaleretlige forudsætning er til stede, forekommer sekretariatets model, at være en mere korrekt måde, at vurdere forholdet på".

215. Imidlertid finder sekretariatet uanset parternes respektive holdning hertil, at afgørelsen samlet set udtrykker en afbalanceret vurdering af sagens respektive hensyn dels til virksomhedens berettigede forventning til holdbarheden af myndighedsafgørelsen dels til varigheden af en sådan beskyttelse.

216. Parternes holdning har derfor ikke været udslagsgivende for sekretariatets vurdering, men er taget positivt til efterretning.

Afgørelse

217. Energitilsynet traf på baggrund af vedlagte sagsfremstilling og vurdering *afgørelse* om:

- at kompensationsbetalingen er udtryk for de omkostninger Fynsværket har haft som følge af tabt varmekapacitetsudnyttelse, på grund af etablering af Odense Kraftvarmeværk.
- at kompensationsbetaling fra Odense Kraftvarmeværk til Fynsværket er en særøkonomi, som fordeles til affaldssiden før fællesomkostningerne opgøres og fordeles mellem affalds- og varmesiden, hvorefter den omkostningsbestemte varmepris beregnes, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 1, jf. elforsyningslovens § 75, stk. 3.
- at compensationens størrelse pr. GJ opgøres som forskellen i bidraget til dækning af de faste omkostninger per produceret enhed på Fynsværket ved varmeproduktion med og uden et affaldsforbrændingsanlæg:

Før lukning af blok 3

Kompensation per GJ =

Faste omk. ved varmeproduktion (blok 3 og 7)

Varmeproduktion i GJ på Fynsværket med affaldsforbrændingsanlæg

fratrullet

Faste omk. ved varmeproduktion (blok 3 og 7)

Varmeproduktion i GJ på Fynsværket uden et affaldsforbrændingsanlæg

Efter lukning af blok 3:

Kompensation per GJ=

Faste omkostninger ved varmeproduktion (blok 7)

Varmeproduktion i GJ på Fynsværket med affaldsforbrændingsanlæg

fratrasket

Faste omkostninger ved varmeproduktion (blok 7)

Varmeproduktion i GJ på Fynsværket uden et affaldsforbrændingsanlæg

- at omkostninger til tabt varmeproduktionskapacitet svarende til kompensationsbetalingen i en periode på 20 år fra idriftsættelse af Odense Kraftvarmeværk skal betragtes som en nødvendig omkostning og derfor fratrækkes de samlede omkostninger på Odense Kraftvarmeværk og tillægges affaldssiden som særømkostning før fællesomkostningerne på anlægget fordeles, jf. elforsyningslovens § 75, stk. 3, og varmforsyningslovens § 20, stk. 1.
218. Det indstilles, at Energitilsynet på baggrund af vedlagte sagsfremstilling og vurdering *tilkendegiver*:
- at Odense Kraftvarmeværk i *varmevirksomhedens varmepriseftervisning* til Energitilsynet *viser*, at kompensationsbetalingen indgår i virksomhedens samlede omkostninger, men fratrækkes som en særømkostning til affaldssiden og derfor ikke dækkes af varmeprisen.